

(สำเนา)

เลขรับ ๓๙/๒๕๖๔ วันที่ ๒๕ ก.พ. ๒๕๖๔

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนสามเสน เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง ขอเสนอญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการพัฒนา
และโครงสร้างการจัดการศึกษาสำหรับเด็กนักเรียนยากจนพิเศษและนักเรียนชายขอบ

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มีบทบัญญัติที่กำหนดให้รัฐมีหน้าที่
จัดสรรงบประมาณแผ่นดินให้กับการศึกษาในฐานะที่มีความสำคัญสูงสุดต่อการพัฒนาประเทศ โดยต้องจัดสรร
เงินอุดหนุนเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายรายบุคคลที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนการศึกษาภาคบังคับและการศึกษาขั้นพื้นฐาน
อย่างเท่าเทียมกัน ไม่ว่าการศึกษานั้นจะจัดโดยรัฐหรือเอกชน โดยที่ผ่านมาสถานศึกษาแต่ละแห่งจะได้รับ
งบประมาณการศึกษาตามอัตราเงินอุดหนุนนักเรียนรายบุคคลและจำนวนนักเรียนในโรงเรียน ซึ่งอัตรา
การอุดหนุนรายหัวจะเพิ่มขึ้นตามระดับชั้นการศึกษา และนักเรียนระดับชั้นเดียวกันย่อมได้รับการอุดหนุนเหมือนกัน
เพื่อความเสมอภาค แต่การสร้างความเป็นธรรมเท่าเทียมเช่นนี้อาจไม่สามารถยกระดับโอกาสของนักเรียนบางกลุ่มได้
โดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนยากจนพิเศษและนักเรียนชายขอบให้เข้าถึงการศึกษาได้อย่างเสมอภาคกับนักเรียนกลุ่มอื่น
รัฐจึงต้องจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมสำหรับนักเรียนเหล่านี้เพื่อให้มั่นใจว่าเยาวชนของชาติจะได้รับการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน หรือการศึกษาภาคบังคับจำนวน ๑๒ ปีตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
พุทธศักราช ๒๕๖๐

อย่างไรก็ตามการจัดการศึกษาให้กับนักเรียนยากจนพิเศษและนักเรียนชายขอบ
ยังคงประสบปัญหาทั้งทางด้านงบประมาณและการเข้าถึงระบบการศึกษาเช่นเดียวกับนักเรียนกลุ่มอื่น ๆ
แม้ที่ผ่านมากระทรวงศึกษาธิการได้มีการเพิ่มงบประมาณเพื่อให้การจัดการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและ
มีความเสมอภาคทั้งในส่วนของการให้ทุนการศึกษา โดยจัดตั้งกองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.)
โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่ยากจนพิเศษ ซึ่งได้มีการกำหนดเงื่อนไขในการรับทุนตามรายได้
ของครอบครัว ซึ่งเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขในการรับทุนจากเดิมคิดจากฐานเงินเดือนครอบครัวละ ๓,๓๐๐ บาท
ในปีงบประมาณ ๒๕๕๙ ลดลงเหลือเดือนละ ๓,๐๐๐ บาท ในปีงบประมาณ ๒๕๖๑ แต่ก็ครอบคลุมเพียง ๔๐%
ของนักเรียนยากจนพิเศษทั้งหมด ในส่วนของนักเรียนชายขอบนั้นยังประสบปัญหาในเรื่องของความยากจน
ขาดแคลนทุนทรัพย์ในการเรียน ปัญหาเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานสำหรับการจัดการเรียนการสอน เช่น
ปัญหาการขาดแคลนไฟฟ้า ปัญหาเกี่ยวกับความสะดวกในการคมนาคม ปัญหาด้านโภชนาการ การขาดแคลน
สื่อการเรียนการสอนขั้นพื้นฐานและสื่อที่ทันสมัย รวมทั้งการเข้าถึงอินเทอร์เน็ต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงวิกฤติ
การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด ๑๙ ที่ต้องจัดการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นการบั่นทอน
คุณภาพการศึกษาและสะท้อนให้เห็นถึงความไม่เสมอภาคทางการศึกษา จึงเห็นควรให้มีการพิจารณาศึกษา
และหาแนวทางในการพัฒนาระบบและโครงสร้างในการจัดการศึกษาให้มีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพต่อไป

(โปรดพลิก)

